

også selv om der er dem, der har den opfattelse, at så længe KFX-indekset er højt, går det med høje bølger i dansk erhvervsliv, og så gælder det om at få kradsat nogle ekstra penge ind.

Vi vil gerne tilkendegive, at det er en meget uklog måde at opkræve skatter og afgifter på ved at lægge dem som en belastning på vort erhvervsliv, for den belastning kan gå hen og blive meget dyr. Hvis ikke virksomhederne kan klare belastningen, udløser det jo virksomhedslukninger og afskedigelser osv., og det er alt sammen noget, der udløser nye udgifter på finansloven. Men det er jo det, vi allermindst har brug for, og derfor er det meget uklogt af regeringen, at den har lavet aftaler, som indbefatter, at lige præcis erhvervslivet skal betale en så stor del af de nye udgifter på finansloven.

Til gengæld har regeringen også barslet med den mulighed, at man kan finansiere en række udgifter med engangsindtægter. Det gør ikke noget, at man har engangsindtægter, snarere tværtimod, men det er bare vores opfattelse, at den rigtige måde at bruge engangsindtægterne på er at nedbringe statens gæld frem for at lade pengene indgå i driftsbudgettet.

Det er blevet hævdet fra specielt Enhedslistens side, at når der nu står disse 3 mia. kr. i privatiseringsindtægter, skulle det udgøre et problem. Det gør det nok også, hvis man sidder med Enhedslistens briller på, men jeg skulle hilse og sige, at jeg ved af personlig erfaring fra tidligere, at det har været en rigtig god idé, at man på finansloven opfører et par milliarder i privatiseringsindtægter – det har vi været med til at gøre to gange – og så overlader det til en snæver kreds at gennemgå de forskellige projekter. Hr. Jes Lunde har nemlig fuldstændig ret i, at hvis vi 179 medlemmer her fra Folketingets talerstol gør os kloge på, hvilke aktier der skal købes, og hvilke aktier der skal sælges, vil Folketinget forbyrde sig mod børsens etiske regler, og det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

Vi har fuld tillid til, at den kreds, der nu har aftalt det her, bag lukkede døre gennemgår relevante projekter og på det tidspunkt, projekterne er modne, sender dem til afgørelse i Folketingets Finansudvalg, om nødvendigt i fortrolig form, hvis de børssetiske regler kræver det. Det kan ikke nytte noget, at vi kræver, at det private erhvervsliv skal overholde de børssetiske regler, men at vi her i Folketinget anser os selv for at være dem, der kan skalte og valte med dem. Sådan må det ikke være, og specielt

med hensyn til de virksomheder, hvor der allerede er børsnoterede aktier, er det helt naturligt, at den nævnte fremgangsmåde må være den rigtige.

Til gengæld synes vi ikke, det er nogen særlig god idé, at man laver den transaktion med Københavns Havn, som regeringen har lagt op til. Vi synes tværtimod, at Københavns Havn burde gøres til et privat aktieselskab, som skulle have mulighed for i det samarbejde med Malmö Havn, som Finansudvalget jo har givet tilslutning til, på gensidig vis at styrke havnekapaciteten i hele Østersøområdet. Vi har derfor fundet anledning til selv at stille en række ændringsforslag – ikke fordi vi forventer at få dem vedtaget, men fordi vi mener, vi har pligt til gennem 46 smagsprøver at vise, hvad Frihed 2000 står for.

Tæller man sammen, er der besparelsesforslag på ca. 10 mia. kr., og der er øgede udgifter på ca. 8 mia. kr., så der er en pæn overfinansiering. Endelig er der engangsindtægter for 3,8 mia. kr. og engangsudgifter på en enkelt milliard, og det er alt sammen noget, der burde kunne finde flertal her i Folketinget. Jeg takker naturligvis på forhånd de partier, der i deres ordførertaler har tilkendegivet, at der er enkelte eller flere af vore ændringsforslag, man har tænkt sig at støtte.

Jeg kan sige, at når det gælder de ændringsforslag, der ligger fra Venstre og De Konservative, vil vi kunne støtte en stor del af dem. Vi kan også støtte en del af de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og der er såmænd også et par af de ændringsforslag, Kristeligt Folkeparti har stillet, som vi vil kunne støtte.

Det, der er det politiske budskab i de ændringsforslag, vi har lavet i Frihed 2000, er, at de primært har til formål at styrke dansk erhvervsliv. Skatterne skal sættes ned, men det skal naturligvis finansieres, og derfor har vi fundet særlig udvalgte områder, hvor vi mener, der uden problemer kan gennemføres besparelser.

Selv om der er nogle, der har svært ved at tale om besparelser på ulandsområdet, er det jo en kendsgerning, at lige præcis det område er et af dem, hvor udgifterne løber allerhurtigst – faktisk så hurtigt, at det er tvivlsomt, om Danida overhovedet kan følge med og sørge for at afsætte penge til forskellige projekter. Bl.a. har den nye metode til opgørelse af bruttonationalindkomsten resulteret i, at der fuldstæn-